

- v případě, že Soudní dvůr prohlásí druhý důvod kasačního opravného prostředku za opodstatněný, domáhá se navrhovatelka toho, aby byl napadený rozsudek zrušen a aby bylo Tribunálu uloženo omezit své úvahy na skutkové a právní otázky nastolené v rozhodnutí odvolacího senátu; pokud Tribunál dospěje k závěru, že nemůže potvrdit rozhodnutí odvolacího senátu, bude-li zpřístupnění veřejnosti na internetu uvažováno izolovaně, domáhá se navrhovatelka toho, aby věc vrátil odvolacímu senátu pro další posouzení toho, zda se s ohledem na podané důkazy vztahuje výjimka podle článku 7⁽¹⁾ na zpřístupnění veřejnosti ve Fort Lauderdale a na zpřístupnění veřejnosti pro obchodní účely;
- v případě, že Soudní dvůr prohlásí třetí důvod kasačního opravného prostředku za opodstatněný, domáhá se navrhovatelka toho, aby byl napadený rozsudek zrušen v části týkající se uplatnění článku 7 a aby bylo Tribunálu uloženo opětovné posouzení důkazů, přičemž bude dbát na řádný účinek znění článku 7 a použije kritérium poměrného vážení pravděpodobnosti;
- v případě, že Soudní dvůr prohlásí čtvrtý důvod kasačního opravného prostředku za opodstatněný, domáhá se navrhovatelka toho, aby byl napadený rozsudek zrušen a aby byla věc vrácena jinému senátu Tribunálu pro další posouzení;
- navrhovatelka se dále domáhá toho, aby Soudní dvůr rozhodl o nákladech řízení v její prospěch podle článků 137 a 184 jednacího řádu Soudního dvora.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

1) První důvod kasačního opravného prostředku – porušení článku 63 nařízení o PVS

Tribunál se dopustil nesprávného právního posouzení při výkladu a použití článku 63 tím, že nezrušil rozhodnutí odvolacího senátu v rozsahu, v němž povolil nové důkazy.

2) Druhý důvod kasačního opravného prostředku – porušení článku 61 nařízení o PVS

Tribunál se dopustil porušení článku 61, když ve skutečnosti provedl skutková zjištění, jež nebyla provedena odvolacím senátem v jeho rozhodnutí a nespádala do předmětu odvolání. Tribunál šel takto nad rámec své pravomoci zrušit nebo změnit rozhodnutí odvolacího senátu.

3) Třetí důvod kasačního opravného prostředku – porušení článku 7 nařízení o PVS

Tribunál se dopustil porušení článku 7, když uplatnil nesprávná kritéria pro posouzení důkazů. Tribunál tím rovněž naznačil, že k posouzení kritérií je zapotřebí specifických důkazů, místo aby při posouzení důkazů předložených v řízení použil řádná kritéria. Tribunál konečně nesprávně odmítl argument navrhovatelky, že při uplatnění článku 7 může být zohledněn kvantitativní faktor.

4) Čtvrtý důvod kasačního opravného prostředku – vadné složení Tribunálu (sedmého senátu)

Sedmý senát Tribunálu nebyl řádně složen. Soudce Kornezov byl jmenován soudcem Tribunálu v roce 2016, když byl předtím soudcem Soudu pro veřejnou službu. Mezitím však byla odhalena procesní vada ve jmenování soudce Kornezova soudcem Soudu pro veřejnou službu. Kdyby soudce Kornezov nebyl soudcem Soudu pro veřejnou službu v roce 2016, jeho jmenování soudcem Tribunálu by před rokem 2019 nebylo možné. Z toho tedy vyplývá procesní vada rovněž v jeho jmenování soudcem Tribunálu. Napadený rozsudek proto musí být zrušen a věc musí být vrácena jinému senátu Tribunálu.

⁽¹⁾ Článek 7 nařízení Rady (ES) č. 6/2002 ze dne 12. prosince 2001 o (průmyslových) vzorech Společenství (Úř. věst. 2002, L 3, s. 1) (dále jen „nařízení o PVS“).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná *Gerechthof 's-Hertogenbosch* (Nizozemsko) dne 26. června 2018 – *IO v. Inspecteur van de rijksbelastingdienst*

(Věc C-420/18)

(2018/C 319/16)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Gerechthof 's-Hertogenbosch

Účastníci původního řízení

Odvolaatel: IO

Odpůrce: Inspecteur van de rijksbelastingdienst

Předběžná otázka

Vykonává člen Raad van Commissarissen (dozorčí rada) nadace, který je z hlediska svých pracovních podmínek a pracovní odměny podřízen této Raad, ale jinak není ani vůči Raad van Commissarissen ani vůči nadaci ve vztahu podřízenosti, samostatně ekonomickou činností ve smyslu článků 9 a 10 směrnice Rady 2006/112/ES⁽¹⁾ ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty?

⁽¹⁾ Úř. věst. 2006, L 347, s. 1.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD) (Portugalsko) dne 9. července 2018 – Galeria Parque Nascente-Exploração de Espaços Comerciais SA v. Autoridade Tributária e Aduaneira

(Věc C-438/18)

(2018/C 319/17)

Jednací jazyk: portugálština

Předkládající soud

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD)

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Galeria Parque Nascente-Exploração de Espaços Comerciais SA

Žalovaná: Autoridade Tributária e Aduaneira

Předběžné otázky

- 1) Je v souladu s unijním právem čl. 23 odst. 1 písm. c) zákoníku korporační daně ve znění účinném v roce 2013 a čl. 23 odst. 1 a 2 písm. c) téhož zákoníku ve znění účinném v roce 2014, pokud jsou vykládány v tom smyslu, že po uskutečnění reverzní fúze nejsou již úroky vznikající v souvislosti s úvěry získanými třetími osobami (které zaniklá společnost mohla odečíst od daně, pokud by nedošlo k fúzi) k nabytí kapitálu v nástupnické společnosti, které jsou převedeny v důsledku fúze, odpočitatelné od daně z výnosů nástupnické společnosti? Lze mít konkrétně za to, že nemožnost odečíst úroky od daně je překážkou operací slučování, na které se vztahuje směrnice Rady 2009/133/ES⁽¹⁾, nebo jejich omezením, což je v rozporu se zásadami a cíli směrnice, jak je stanoveno v jejím článku 4?
- 2) V případě, že bude odpovězeno na první předběžnou otázku tak, že vyloučení možnosti odečíst takové úroky je slučitelné se směrnicí, má vliv na tuto odpověď skutečnost, že tato úprava nebyla provedena v souladu s ustanovením proti daňovým únikům stanoveným ve směrnici (článek 15) nebo s vnitrostátními právními předpisy, které jej provádějí (čl. 73 odst. 10 zákoníku korporační daně), nýbrž z ní došlo na základě jiného vnitrostátního ustanovení (článek 23 téhož zákoníku)?

⁽¹⁾ Směrnice Rady 2009/133/ES ze dne 19. října 2009 o společném systému zdanění při fúzích, rozděleních, částečných rozděleních, převodech aktiv a výměně akcií týkajících se společností z různých členských států a při přemístění sídla evropské společnosti nebo evropské družstevní společnosti mezi členskými státy (Úř. věst. 2009, L 310, s. 34).